

rets afgørelse i visse spørgsmål for landsskatte- retten,

- 3) afgørelser om beregning af frigørelses- og afstå- elsesafgift, jfr. § 1 i bekendtgørelse nr. 231 af 30. maj 1978 om påligningen af frigørelsesafgift m.v.

Udgifter til bistand i klagesager vedrørende vurdering af fast ejendom er ikke omfattet af fra- dragsretten. Endvidere er prøvelse af visse spørgs- mål holdt uden for landsskatterettens kompetence- område. Det drejer sig bl.a. om spørgsmål i forbin- delse med selve skatteopkrævningen, fastsættelse af de skattebeløb, som skal udredes i efterbeta- lings- og bødesager samt sager vedrørende strafan- svar for urigtig selvangivelse. I øjeblikket overvejes behovet for sagkyndig bistand i skattestraffesager, der afgøres administrativt, og de praktiske mulig- heder der er, for at tilgodese dette behov, i et sær- ligt udvalg, nedsat af ministeren for skatter og afgifter (det såkaldte retssikkerhedsudvalg II).

Om baggrunden for bestemmelsen i § 2, stk. 2, kan anføres, at ofte vil den skattepligtige af ligningsmyndighederne blive orienteret om indholdet af en påtænkt afgørelse eller ansættelse (bl.a. gen- nem de såkaldte »agterskrivelser«), således at den skattepligtige har mulighed for at udtale sig inden den endelige afgørelse træffes. I denne situation kan der – i lighed med den situation, hvor den skattepligtige modtager en endelig afgørelse – være behov for sagkyndig bistand. Det samme gælder i de revisionsager, som i medfør af statsskattedirek- toratets revisionsbeføjelse forelægges en lignings- myndighed til afgørelse. Det må antages, at fra- dragsretten i disse situationer tillige vil bevirke, at der ikke sker påklage udelukkende for at sikre refusion af bistandsudgifter. Dette synspunkt er også baggrunden for, at der efter lovforslagets § 2, stk. 2, sidste punktum, er fradragsret for udgifter til sagkyndig bistand m.v., som er afholdt fordi en ligningsmyndighed har ønsket dokumentation eller supplerende oplysninger m.v. til de selvangivne oplysninger.

Efter forslagens regler vil der ikke være fra- dragsret for udgifter afholdt i forbindelse med udfyldelse af selvangivelsen og opgørelse af den skattepligtige indkomst og formue i forbindelse hermed.

Til § 3

Udover advokat- og revisorhonoraret er det fundet naturligt også at lade retsafgifter, udgifter til syn- og skøn samt udgifter afholdt til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale være om-

fattet af fradragsretten. Det er uden betydning for fradragsretten, om en sagkyndig erklæring eller lignende indhentes fra en person, uden for den kreds af sagkyndige, som er nævnt i forslagens § 1.

I stk. 2 er det foreslået, at godtgjorte omkost- ninger skal fragå fuldt ud i forbindelse med opgø- relsen af de fradragsberettigede udgifter til bistand. Herved undgås konflikter i forbindelse med en eventuel opdeling af de godtgjorte omkostninger.

En opdeling af afholdte bistandsudgifter samt eventuelt godtgjorte sagsomkostninger kan dog ikke helt undgås, såfremt der i skattesagen tillige indgår spørgsmål, der ikke er omfattet af fradrags- retten efter lovforslaget. I denne situation må der foretages en *forholdsmæssig* opdeling af såvel af- holdte udgifter som godtgjorte omkostninger, med- mindre det umiddelbart kan afgøres om udgiften eller godtgørelsen udelukkende vedrører et bestemt af sagens spørgsmål.

Sædvanligvis vil arbejdets omfang, tidsforbruget og eventuelt partens økonomiske interesse vedrø- rende sagens forskellige spørgsmål kunne danne udgangspunkt for fordelingen af udgifterne til den sagkyndige bistand. Udgifternes fordeling vil sæd- vanligvis være vejledende for opdelingen af godt- gjorte sagsomkostninger.

Såfremt den skattepligtige får godtgjort sine omkostninger til skattesagen, kan der opstå spørgs- mål om, hvorledes en godtgørelse, der overstiger de fradragsberettigede udgifter skattemæssigt skal behandles. I § 3, stk. 2, 2. pkt., er det derfor bestemt, at en overskydende godtgørelse skal med- regnes i den skattepligtige indkomst. I praksis vil bestemmelsens virkeområde som hovedregel være begrænset til de tilfælde, hvor en skatteydere sags- omkostninger godtgøres fra privat side, men såle- des, at der opstår overskud i forhold til de fra- dragsberettigede udgifter. Tilkendte eller ved forlig godtgjorte omkostninger – som også omfattes af bestemmelsen – vil sjældent dække de faktiske udgifter.

Der er *ikke* fradragsret for omkostninger – her- under sagsomkostninger til staten – som retter pålægger en skatteyder at betale.

Til § 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørel- sen i Lovtidende. udgifter der afholdes efter dette tidspunkt skal derfor fradrages efter de foreslåede bestemmelser, uanset om den pågældende klagesag eller retssag er startet på et tidspunkt forud for lovens ikrafttrædelse.